

att Riksdagen måtte i underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, det täcktes Kongl. Maj:t till all kraft och verkan upphäfvä nämnda kongl. kungörelse.

Om remiss till vederbörligt utskott hemställes.

Stockholm den 28 januari 1897.

S. J. Kardell.

N:o 65.

Af herrar **S. J. Kardell** och **J. Persson** i Arboga, *om skrifvelse till Kongl. Maj:t angående afskaffande af lärareprof inför domkapitel.*

Det är en erkänd sak, att de lärareprof, som afläggas inför domkapitlen, icke äro ändamålsenliga. I all synnerhet kunna lätt olika grunder för bedömandet af dessa prof göra sig gällande vid de olika domkapitlen, vid hvilket förhållande de betyg, som åsättas dem, icke kunna tillmätas någon större betydelse. De kunna det så mycket mindre, som det i sjelfva verket torde vara omöjligt för vederbörande myndigheter att på den korta tid, som är anslagen åt dessa prof, bilda sig en rätt föreställning om en sökandes duglighet för lärarekallet, och detta så mycket mera, som erfarenheten gifvit vid handen, att till och med erkänt skickliga skolmän stundom konfunderas vid detta uppträdande inför för dem helt och hållet främmande konsistorieledamöter och lärjungar samt i följd deraf prestera sämre prof, än de skulle gjort under andra förhållanden.

För öfrigt är hela detta prof numera efter profärsinstitutionens införande öfverflödigt. Lärarekandidaterna ådagalägga under profärskursen till fyllest

hvad de gå för; och några upprepade prof behöfvas för dem lika litet som för andra tjenstemän. Någoting motsvarande lärareprofven inför konsistorierna finnes icke heller i Norge och Danmark. Men i vårt land finnas de, gagnlösa i och för sig sjelfva och direkt skadliga genom de dryga kostnader, som de medföra för de obefordrade lärarne, hvilka under nuvarande förhållanden i regel nödgas många gånger underkasta sig alla de kostnader och obehag, som äro förenade med ifrågavarande prof, innan de vinna befordran. De äro äfven till skada för stiftsläroverken, der undervisningen genom dem rubbas i sin jemna gång.

Att en lärares förmåga att undervisa kan utvecklas genom tjenstgöring, är klart. Men öfver den ökade duglighet, som han förvärfvat efter profärskursens slut, bör rektor vid det läroverk, der han tjenstgjort, eller inspektör, om en sådan befattning framdeles inrättas, kunna afgifva till fyllest görande betyg.

På grund af det anförda få vi vördsamt hemställa,

att Riksdagen i skrifvelse till Konungen anhåller,
att Konungen måtte taga i öfvervägande, huruvida icke
lärareprofven inför domkapitlen skulle kunna afskaffas.

Stockholm den 28 januari 1897.

S. J. Kardell.

J. Persson.
